EKMEK YOK PAKET VAR, İŞ YOK KOD 29 VAR

Pandemi koşullarında milyonlar aç, milyonlar işsiz. Reform paketlerinde, ölümüne çalışmaya zorlananların, her gün iş cinayetinde ölen en az 5 işçinin, açlığın, yoksulluğun, güvencesizliğin, bardakla satılan ay çiçek yağının yeri yok. Sömürüye itiraz edene düşen ise KOD 29'la işten atılmak.

Kişi başına düşen gelir 2010'daki seviyesinin altına indi. İstihdam oranı sürekli geriliyor. Güvenceli iş aslanın ağzında. İnsanlar yarın ne olacaklarını kestiremiyorlar, kendilerinin ve sevdiklerinin geleceğinden kaygı duymadan geçen tek günleri yok. İktidarın açıkladığı ekonomi paketlerinin içi boş; halka vaat edebileceklerini tüketmiş, inandırıcılığını sıfıra indirmiş, milyonlarca ailenin yaşamını uçurumun kıyısına sürüklemiş iktidarın, yeni açıkladığı reform paketinde ekonomik krize bulduğu dahiyane çözüm 18 yaşından küçükleri de Bireysel Emeklilik Sistemi'ne dahil etmek! Bu mudur 10 milyon işsize derman olacak çözüm? "Çocuklarımızın gelecek güvencesi" bir meta değil haktır. Çocukların geleceği kamusal bir hedef ve sorumluluk olmalıdır.

Çok övünülen büyüme rakamlarının arkasındaki kredi balonunun yarattığı devalüasyon, toplumsal zenginliklerimizi aşındırmaya devam ediyor. Hayat pahalılığı tahammül edilemez boyutlardayken, bebek bezleri asma kilitli raflarda taneyle satılırken yeni saray inşaatları hız kesmeden devam ediyor. Bütçe giderlerinin üçte biri faize, rantiyeye akıtılıyor. "Mali disiplin" kuş uçmaz kervan geçmez köprülere, havaalanlarına milyonlarca dolar teminat ödemelerine engel olamıyor. Devlet; bir emme basma tulumba gibi alt sınıfların alın terini, en başta yandaş beşli çete olmak üzere tekelci sermaye gruplarına pompalamaya devam ediyor.

Gelir desteğinde dünyada sondan üçüncüyüz… Bu "başarı" tek adamcı Saray Rejiminin

Emekçiler; sokağa adım atmak için vergi ödemek zorunda bırakıldıkları devlet tarafından pandemi koşullarında yapayalnız bırakıldı. Yaklaşık 14 milyon işçinin %44'ü bu dönemde iş ve gelir kaybına uğradı. 1168 lirayla sınırlanan "nakdi ücret desteği" milyonları açlığa talim ettirdi, ancak bu ödemeler bile işçinin kendi parasından, İşsizlik Sigorta Fonu'ndan karşılandı. İşsizlik Sigorta Fonu, işçilere aktardığı gelirin iki katını sermayedarlara saçarak sıfırı tüketti. Türkiye dünyada Covid-19 nedeniyle yurttaşlarına en az gelir desteği sağlayan üç ülke arasında yer aldı.

KOD-29 Yürürlükten Kaldırılsın!

Tek adam rejimi, milyonların yoksulluğa ve işsizliğe itirazını ancak baskıyı artırarak, örgütlenmeyi engelleyerek, anayasayı çiğneyerek, bütün demokratik hak ve özgürlükleri yok ederek bastırabiliyor. Pandemi koşullarında artan sömürüye karşı çıkan emekçileri ise KOD- 29 denilen hayasız uygulama bekliyor. İşten çıkarmanın sözde yasaklanmasını kenardan dolaşmanın adı, KOD-29 oldu. KOD-29, işçinin ahlak ve iyi niyet kurallarına uymama gerekçesiyle işten atılmasını düzenleyen bir maddeyken günümüz koşullarında yürürlükteki yasanın etrafından dolaşabilmenin kapısı haline dönüştü, Hakkını arayan, insanlıkdışı çalışma koşullarını kabul etmeyen, sendikalı olmaya çalışan işçiler "ahlaksızlık" ile itham edilerek işten atılıyor. KOD-29 gerekçesiyle işten atılan işçiler, işsizlik sigortasından da yararlanamazken, yeni iş bulmaları da çok daha zorlaşıyor. Patronlar haklı fesih için öne sürdükleri gerekçeleri ispatlamakla yükümlü hale gelmelidir. Bu sebeple KOD-29 gerekçeli işten çıkartmalar pandemi sürecinde askıya alınmalıdır.

Uzaktan Çalışma: İş-hayat ayrımı ortadan kalkıyor! İşyerinden uzakta, patronun iki dudağının arasında

Pandemiyi fırsata döndürmek isteyenler, evden çalıştırmayı kurumsallaştırarak hem maliyetlerini azaltan hem de işçiyi iş-yaşam ayrımını yapamayacak duruma getiren bir yönetmelik çıkardılar. Bu yönetmelik ile işçinin neredeyse 24 saati sermayenin kullanımına açılıyor. İşveren işyeri ve çalışma koşulları konusunda bir çok yükümlülükten kurtulurken, işin maliyetlerinin önemli bir kısmı işçinin üzerine yıkılıyor. Üstelik emekçilerin topluca bir arada olma, örgütlenme olanağı da ortadan kalkıyor. Evden çalışma, işçiye sunulan bir lütuf değil pandeminin getirdiği bir zorunluluk. Bu durum işçinin tüm hayatını teslim almanın gerekçesini oluşturamaz. Çalışmayla ilgili giderlerin patronlar tarafından karşılanması zorunluluktur.

İş Güvencesi, Gelir Güvencesi, var olan işlerin paylaşımı yoluyla kısa çalışma mümkündür!

Gelir güvencesi, iş güvencesi, insani koşullarda çalışma ancak sermayeyi değil toplumu, kârı değil yaşamı merkeze alan bir ekonomi anlayışıyla mümkün. İlk adım olarak, ülkede yaşayanlara asgari gelir güvencesi sağlanması, çalışma saatlerinin kısaltılması, ücretsiz izin uygulamasına son verilmesi, asgari ücretten verginin kaldırılması, eğitimin ve sağlığın ücretsiz kamusal hizmetler haline gelmesi gerekiyor. Peki böyle bir programı halkı açlığa mahkûm eden bir iktidar hayata geçirebilir mi? Çok açık ki insanca yaşamamızı sağlayacak böyle bir programın ilk adımlarını atmak bu taleplerin ardında toplumsal gücün birikmesiyle mümkün. Bu gücün akacağı meşru bir mecra yaratmanın yolu da demokrasi güçlerinin birliğinden geçiyor.

Demokrasi İçin Birlik